

esse in gratia, sicuti et alia opera injuncta pro Jubilæo comparando, attamen si visitationes ecclesiarum et alia injuncta opera executioni mandentur cum devotione et reverentia juxta extravag. *Unigenitus*, et aliam *Quemadmodum*, et constitutionem Bened. XIV incip. *Peregrinantes*, ita ut pie disponant ad sacramentalem confessionem, et communionem, id est modeste et devote in ecclesia colendo Deum, et venerando sanctos, adeo ut actus moraliter boni dici possint, dummodo ultimum opus ex injunctis in gratia adimpleatur, certum est ab hisce sic Deo reconciliatis indulgentiam plenariam Jubilæi lucrari, ut jam tradidimus supra art. 3, num. 46, et firmat idem Pontifex cum constitut. *Convocatis*, tum in epistola *Fra le fatiche*, num. 76. Nec officit quod in bulla Jubilæi confessio pro prima ex injunctis operibus recenseatur, sicque videatur confessionem debere aliis operibus præmitti; non officit, inquam, quia ordo verborum nequit esse regula pro ordine facti, ut ad rem nostram significat idem Pontifex in cit. epistola, num. 76.

(58. Non lucrantur autem Jubilæum qui in peccato mortali ecclesiarum visitationes peragunt, et insuper pravo fine, vel sine recta intentione, v. gr. ut otientur, ut curiositati satisfaciant, et id genus alia, ab intento comparandi Jubilæi penitus aliena, ut recte declarat laudatus Pontifex in cit. constit. *Convocatis*, et in d. epistola, n. 76.

(59. Per ly *pias ad Deum preces effuderint*, significat pontifex pro lucrando Jubilæo sufficere orationem vocalem, et quamvis laudanda sit oratio mentalis, addendam vult aliquam vocalem in cit. constit. *Convocatis*, § 51. Et insuper brevem orationem magno fervore factam satis esse declarat ad satisfaciendum fini constitutionis *Peregrinantes*, seu Jubilæo in laudata epistola, num. 83. Non autem sufficere modicam orationem ex acedia aut torpore proveniente, nam, cum ipsa devotionem excludat, inepta est ad Jubilæum comparandum.

(60. Per ly *plenissimam ejusdem anni Jubilæi omnium peccatorum suorum indulgentiam*, occasionem sumit Pontifex erudite demonstrandi primis Ecclesiæ sæculis usque ad annum MCCC indulgentiam hanc plenariam consequi volentibus necesse fuisse in Palæstina se conferre ad pugnam pro Terræ Sanctæ recuperatione, ut videre est in concilio Claramontano, ubi Urbanus II hanc indulgentiam concessit; neque aliam sæculis illis extra Terram Sanctam potuisse comparari indulgentiam plenariam usque ad exordium decimi quarti sæculi, in quo Bonifacius VIII illam concessit pro anno Sancto Jubilæi. Sic laudatus Pontifex in epistola encyclica incip. *Celebrationem*. Quomodo autem sit intelligenda indulgentia plena, plenior, et plenissima, jam tradidimus supra in verb. *Indulgentia*, artic. 1, num. 9 et 10. Vide ibi.

(61. Per ly *semel consequantur*, intelligitur quod Jubilæum Anni Sancti quoad facultates

semel tantummodo; quoad indulgentias vero pluries repetitis operibus injunctis intra tempus præfinitum comparari posse, ut declaravit Sanctissimus in constitut. *Convocatis*, et in cit. epistola, n. 84, et expressit in bulla Jubilæi *Benedictus Deus*, § *Itaque*, ibi: *Indulgentiam, remissionem et veniam semel consequantur*. Nemo tamen potest indulgentiam Jubilæi hujus pro se acquisitam mortuis applicare; nam idem Pontifex in cit. epistola firmat regulam esse non posse indulgentias vivis concessas pro defunctis applicari per modum suffragii, nisi id in concessione exprimat. Generaliter autem eandem indulgentiam plenariam, etiam repetitis operibus eadem die iterari non posse declarat sac. congregatio Indulgentiarum die 7 mart. 1678, approbante san. mem. Innocentio XI. Vide supra verb. *Indulgentia*, art. 3, n. 23, et art. 4, n. 15, in fine.

(62. Per ly *navigantes vero et iter agentes*, declarat Pontifex quod navigantes et iter agentes, seu alio ad certam stationem se recipientes, post elapsam Jubilæi tempus, possint ipsum lucrari, visitata totidem vicibus ecclesia cathedrali, vel majori, aut parochiali loci eorum domicilii, seu stationis hujusmodi. Sic ipse expresse in eadem bulla *Benedictus Deus*, § *Navigantes*.

(63. Per ly *super præscriptis hujusmodi visitationibus tantummodo*, determinat Sanctissimus quod non omnia opera in Jubilæo injuncta in alia pia opera commutari possint, sicque hanc commutationis facultatem non extendi ad confessionem aut communionem (exceptis nondum ad communionem idoneis) neque ad ipsas preces in visitationibus fundendas, ut monet in laudata epistola, num. 53. Quinimo tum ibi tum in constitutione *Convocatis*, § 21, pro Romano Jubilæo onerat conscientias penitentiariorum, ne hac tam in minuendis quam commutandis visitationibus abutantur; et in epistola encyclica omnibus locorum ordinariis directa, permittit ut justis solum de causis opportunas commutationes et reductiones concedant. Hinc clare stat facultatem commutandi concessam se extendere tantummodo super præscriptis visitationibus, ut expresse statuitur in eadem constitut. *Benedictus Deus*, § *Navigantes*.

(64. Per ly *alia pietatis, charitatis, aut religionis opera* intelligendum est, quod nisi qui Jubilæi indulgentiam largitur, aliter expresse asserat, commutatio visitationum, aut communionis cum pueris, nequit fieri in alia opera, quibus penitens jam alio oneris titulo sit astrictus, ut relatis ad id doctorum diversis opinionibus, æquius censet Bened. XIV, in dicta epistola *Fra le fatiche*, num. 53, de Italico in Latinum conversa, sic: «Æquior tamen opinio ea videtur quæ inficiatur indulgentiam comparari posse operibus, ad quæ alio titulo quis astringitur; nisi tamen qui indulgentiam largitur expresse asserat eam prædictis aliunde jam debitis operibus acquiri posse, seu si quis inter injuncta opera tria jejunia recenset, eaque

quatuor anni temporibus, puta septembris, speciatim asserat esse complenda.» Ex quibus patet quod quando legislator absolute loquitur ad lucrandum Jubilæum, uti non possumus operibus quæ alio titulo Deo debemus. Et paulo post arctius pro visitationibus sic habet: «Cum nequeant penitenti commutari (visitationes basilicarum) in pia opera, quæ alio titulo idem adimplere tenentur; cum hic agatur de subrogatione, et juxta sancitam regulam, subrogatum ejusdem naturæ, et indolis esse debeat cum re pro qua supponitur; si ergo basilicarum visitatio libera est, nullique præcepto obnoxia, sed novum onus ad indulgentiam consequendam, subrogatum ejusdem naturæ et speciei non erit, si jam cadat sub præcepto, si ex iis sit ad quæ penitens alio titulo sit astrictus.» Unde non videtur subsistere auctorum opinio qui eadem paschali communionem, et præcepto communionis paschalis, et Jubilæo satisfieri posse censuerunt.

(65. Per ly *ad minorem numerum*, duplex potest dubium expendi. I. An si decursu temporis Jubilæi, indultum minorationis visitationum exiret, qui jam tot vicibus ecclesias visitasset, quod satis essent ad implendum numerum in minoratione præscriptum, ad alias visitationes teneretur. Et responderetur certum esse valere visitationes ecclesiarum jam juxta minorationem completas; hac tamen adjecta conditione quod post minorationem adhuc semel quatuor designatæ ecclesiæ unica die visitentur. II. An qui aliquibus vicibus jam ecclesias visitavit ante indultum minorationis, post idem possit jam ante factas numerare pro iis quæ in minoratione restringuntur. Et responderetur certum esse jam factas visitationes ecclesiarum, numerum ingredi in minoratione præscriptum. Ita sancit et firmat idem Pontifex in recensita epistola, num. 82, et in citata constitutione *Convocatis*, § 50.

(66. Per ly *insuper iisdem monialibus earumque novitiis*, explicat Pontifex eos solummodo posse moniales et novitias eligere confessarios quos actualis loci ordinarius, vel universaliter, vel pro aliquo peculiariter monasterio approbavit, nec postea reprobat. Sic in eadem bulla *Benedictus Deus*, § *Insuper*, et in epistola encyclica *Celebrationem*, § *Cum autem nos*; declarans insuper electionem hanc esse debere ad effectum Jubilæi consequendi, his verbis: «Licere monialibus earumque novitiis in hoc præsentis Jubilæo ad effectum ejusdem Jubilæi consequendi confessarium eligere ab actuali ordinario loci, etiam pro alio monasterio vel pro monialibus in genere approbatum.»

(67. Per ly *regularibus* declarat Sanctissimus posse regulares ejusvis ordinis, congregationis, et instituti, etiam specialiter nominandi, tempore Jubilæi sine proprii superioris facultate sibi eligere pro suo arbitrio quemcumque confessarium, sive sæcularem, sive regularem ejusvis ordinis, approbatum ab ordinario loci ad personarum

sæcularium confessiones audiendas. Sic expresse in eadem constitutione *Benedictus Deus*, § *Insuper*. Nec valet dicere quod sicuti regulares sine sui superioris facultate non possunt extra suum ordinem confessarium eligere vigore bullæ Cruciatæ, uti sancitum est a pluribus Summis Pontificibus et præsertim a Bened. XIV constitut. incip. *Apostolica Indulta*: ita neque possunt virtute bullæ Jubilæi; non valet, inquam, quia ideo non possunt id regulares virtute bullæ Cruciatæ, quia cum Cruciatæ sit privilegium permanens, si in regularibus ordinibus hoc jus vigeret, iisdem etiam detrimento foret; Jubilæum autem cum sit privilegium transiens, et cito præteriens, omnibus favet et nulli nocet, adeoque possunt regulares libere sibi eligere quemcumque confessarium extra ordinem, ut supra, virtute Jubilæi, et non vigore Cruciatæ: quam rationem reddit idem Pontifex in laudata epistola *Fra le fatiche*, num. 36, et nos fuse tradimus infra art. 2, num. 3. Vide ibi.

(68. Per ly *sincere et serio statuerint*, demonstratur eum qui præsens Jubilæum consequi serio et sincere nolit, neque absolutionem censuris, neque alias facultates consequi posse, ut firmat Pontifex in recensita epistola, num. 62, ubi rationem reddens dicit: «Nam si facultates in ordine ad Jubilæum conceduntur, usum deperdunt, ubi quis ad Jubilæum consequendum nolit accedere.» Et Suarez tom. II, de Religione, lib. vi, cap. 16, num. 2, sic expresse tradit: «Gratia non conceditur nisi in ordine ad hunc finem, et per modum præparationis ad effectum Jubilæi: ergo qui non habet animum implendi et obtinendi Jubilæum, non potest gaudere facultate.»

(69. Per ly *et censuris* intelligendum venit duntaxat de interdicto, suspensione, et excommunicatione, juxta c. *Quarenti* 10, de verb. signific., et non de irregularitate ex delicto contracta. Sic idem Pontifex in laudata epistola, n. 50, ubi censuras ab irregularitate secernit, et pro censuris nomen *absolutionis*, pro irregularitatibus vero nomen *dispensationis* juxta phrasim Tridentini sess. 24, cap. 6, de Reformat., data opera se adhibuisse significat.

(70. Per ly *etiam in bulla COENÆ DOMINI*, quamvis ampla concedatur facultas, non tamen absolventi ab hæresi externa, ut constat tum ex decreto Alexandri VII, in congregatione S. Officii die 23 martii 1656, ubi habetur «facultatem absolventi ab hæresi in Jubilæis, vel aliis similibus concessionibus non censeri comprehensam, nisi expressis verbis concedatur facultas absolventi ab hæresi;» tum ex iis quæ tradit idem Benedictus in Constitut. *Convocatis*, et in memorata epistola, n. 85, ac in quarta notificatione edita ab ipso adhuc cardinali et archiepiscopo Bononiæ residente.

(71. Per ly *quantumcumque gravibus et enormibus*, ne aditus pateat aliquibus asserendi Jubilæi tempore casum aliquem enormem reservatum esse, ut nonnulli auctores ex bullis Alexandri VI, *Cum in principio*, Cle-

mentis VII, *Pastoris aeterni*, et Pauli II, *Et si Dominici gregis*, inter extravagant. commun. de Pœnitent. et Remissionib., dixerunt, Benedictus XIV omnem submovit difficultatem hanc adjiciendo ampliantem clausulam, sicut se explicat in dicta epistola, n. 37.

(72. Per ly *injuncta ipsis pœnitentia salutari*, declaratur onus imponendi, et adimplendi salutarem pœnitentiam in Jubilæo, ut tradit Pontifex in recensita epistola, n. 65, recte animadvertens neminem vere pœnitentem esse posse juxta cap. *Omnis utriusque sexus* 10, de Pœnit. et Remission., qui salutarem refugit pœnitentiam.

(73. Per ly *vota quæcunque*, expresse conceditur confessariis jubilaribus facultas commutandi in alia pia et salutaria opera vota quæcunque, etiam jurata, et Sedi Apostolicæ reservata, exceptis votis solemnibus castitatis, religionis, et obligationis jam a tertio acceptatis, seu in quibus agitur de præjudicio tertii, et pœnalibus pro pœnitentia a peccato emissis, nisi commutatio futura judicetur ejusmodi, ut non minus a peccato committendo refrænet, quam prior voti materia. Sic ipse Pontifex in eadem bulla *Benedictus Deus*, § *Insuper*, in const. *Convocatis*, et cit. epist., n. 40 et seq.

(74. Per ly *super occulta irregularitate ad exercitium eorumdem ordinum*, venit intelligendum quod confessarii in Jubilæo possunt sicuti in majoribus ordinibus, sive sacris, dispensare super occulta irregularitate ob censurarum violationem contracta in exercitio suorum ordinum, ut expresse in ipsa bulla *Benedictus Deus*, § *Insuper*, in fin. Ita etiam possunt a fortiori dispensare in iis min. ordinum qui irregularitatem prædictam ob earumdem censurarum violationem contraxerunt, quamvis in bulla non exprimentur, quia, ut explicat Pontifex in dicta epistola *Fra le fatiche*, num. 50, concessio majori, minus etiam concessum intelligitur, cap. *Ex parte* 27, de decimis, cum plus semper in se contineat quod est minus, cap. *Plus* 35, de Regul. jur. in 6, l. *In eo quod plus* 210, ff. de Regul. Juris; et cui licet quod est plus, liceat utique quod est minus, c. *Cui licet* 43, de Regul. jur. in 6; l. *Non debet* 21, ff. de Reg. jur.

(75. Per ly *concedimus et indulgemus*, intelligi debet facultates in Jubilæo concessas in confessione duntaxat exercendas esse, ut declaravit Benedictus XIV, in constitut. *Convocatis*, § 25, et in memorata epistola, num. 63, addens ex Thesaurio de Pœnitent. Eccles. part. 1, cap. 22, hanc esse proximam Pœnitentiariæ, quod nempe prædictæ facultates non nisi intra confessionem exercentur.

(76. Per ly *complicem*, declarat Pontifex complicem confessarium in quolibet inhonesto contra sextum Decalogi præceptum peccato, in quocunque etiam amplissimo Jubilæo non posse sacramentalem absolutionem impertiri, ex quo ipse per ejusdem Pontificis constitut. incip. *Sacramentum Pœnitentiæ*, et constitut. incip. *Apostolici*

muneris, factus sit subjectum incapax sub pœna nullitatis ad absolutionem impertientiam suo complici in dicto peccato, ut jam tradidimus in tomo II, verb. *Complex peccati*, et verb. *Confessarius*, art. 4, n. 14. Vide ibi.

(77. Per ly *nisi intra tempus dictorum sex mensium satisfecerint*, denotatur quod obligatio imponi solita in absolutione a censuris incursis propter damnum illatum, aut injuriam irrogatam satisfaciendi parti læsæ, non respicit judicem, ut nonnulli intellexerunt, sed eum qui damnus aut injuriam passus est, ut patet ex obvio verborum sensu, et expresse declaravit idem Pontifex in laudata epistola, num. 66.

(78. Per ly *visitassent* indulget quidem Pontifex ut qui morte præveniuntur antequam præfinitum visitationum numerum compleverint, si vere pœnitentes confessi et sacra communione refecti decesserint, Jubilæum consequantur; uti etiam disposuit pro Jubilæo Romano in constitutione *Peregrinantes*. At vero Jubilæum minime consequeretur qui ante confessionem et communionem ad Jubilæum requisitam interiret, quia Pontifex morte correptos dispensat solummodo a residuis visitationibus, et aliunde declarat quod in operibus præscriptis voluntas exsequendi non sufficit, nisi opere compleatur. Sic expresse in toties laudata epistola, n. 15.

(79. Per ly *Si quis autem post obtentas vigore præsentium absolutiones a censuris aut votorum commutationes seu dispensationes*, decernit Pontifex quod qui confessus animo lucrandi Jubilæum, in confessione obtinuit absolutionem a censuris, commutationem votorum, vel dispensationem, si deinde mutato animo, opera pro Jubilæo injuncta prætermittat, nihilominus prædictæ absolutiones, commutationes, vel dispensationes subsistant; licet qui opera implere negligit, vix a reatu peccati immunis censi possit. Sic in hac bulla *Benedictus Deus*, § *Cæterum*; et in constitutione *Convocatis*, § 54, ac in dicta epistola, n. 86, recte animadvertens absolutionem non dari conditionate, seu ad reincidentiam, sed absolute, dummodo pro tunc pœnitens habeat animum lucrandi Jubilæum. Unde si post mutet propositum, remanet adhuc absolutus, quamvis peccet. Et quidem probabiliter mortaliter, ut cum Suarez, Aversa, Viva, Vasquez, et Filiucio videtur sentire Pontifex in toties commemorata epistola, num. 86, quia non satisfacit tacitæ promissioni in re gravi, cum videatur intervenire tacitum pactum inter Pontificem et pœnitentem, ita scilicet ut Pontifex concedat hujusmodi media, et pœnitens ea acceptet, obligando se ad ponendum finem, adeoque si absque rationabili causa omittat deinde ponere opera injuncta, et lucrari Jubilæum, violabit pactum tacitum in re gravi, sicque graviter peccabit.

Quibus omnibus hucusque traditis, tanquam de irrefragabili mente eruditissimi, sapientissimi, ac zelantissimi Pontificis Benedict. XIV, firmiter adhærendum statuo, quid-

quid in aliquibus cum variis aliis de Jubilæo contrario scripserim.

(80. Ad complementum hucusque dictorum, placet hic subnectere sequentem constitutionem Clementis XIII qua Jubilæum universale indixit anno primo sui pontificatus.

CLEMENS PAPA XIII.

Universis Christifidelibus præsentis Litteras inspecturis salutem et apostolicam benedictionem.

Venimus in altitudinem maris, et ne, adversis luctantibus ventis, tempestas aquarum nos demergat, gemitibus inenarrabilibus ad Deum clamavimus, ut in suscepto a nobis apostolatus officio, et in gerendo hoc gravissimo munere, viribus nostris longe impari, efficacissimæ gratiæ suæ opem et præsidium copiose largiatur, et preces nostras, quas in hac die tribulationis prolixè effundimus benignissime suscipiat. Quis enim tota mente atque totis artibus non contremisceret? Quis maximo timoris cruciatu non angeretur? Quis præ tristitia pœnitentis non conficeretur, statuens ante oculos et diligentissime perpendens catholicæ religionis et hujus Apostolicæ Sedis mostissimam faciem? Quis denique acerbissime non desleret tot horrida vulnera, et fidei, et disciplinæ, et juribus nostris inflata? Sed non opus est tot mala commemorare et referre, et silentio præterire remedia quibus tot jacturis possumus subvenire. Nullus est morbus tam magnus, tam diuturnus, tam asperatus, qui sanari non possit, vel cui certe opitulanti non valeat pro ineffabili sua clementia omnipotens Deus, cujus misericordia superexaltat iudicium. Adeamus ergo cum fiducia ad thronum ejus in tempore opportuno: arma enim nostra, quibus tot malis fortiter constanterque obsistere possumus, sunt preces et lacrymæ, jejunia et eleemosynæ: scimus quod si manserimus in eo, et verba ejus in nobis manserint, quodcunque voluerimus, petemus, et fiet nobis. Convertamur igitur ad Deum in toto corde nostro, in jejunio, in fletu, in planctu, nec avertamus faciem ab ullo paupere, ita enim fiet ut nec a nobis avertatur facies Domini. Hæc autem, ut ferventiori spiritus ardore majorique fructu peragantur, priscum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum morem secuti, cœlestium munerum thesauros, quorum dispensatio fidei nostræ commissa est, proximis diebus, quibus catholica Ecclesia sacras Quatuor Temporum observationes annua recolat devotione, pro felici nostri pontificatus initio erogare decrevimus. Itaque de omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri et Pauli, apostolorum ejus, auctoritate confisi, ex illa ligandi atque solvendi potestate quam nobis Dominus, licet indignis, contulit, universis et singulis utriusque sexus Christifidelibus in alma urbe nostra degentibus, qui solemnem processioni, quam Dominica decima octava post Pentecosten, die videlicet decima septima currentis mensis septembris ab eccle-

sia Sanctæ Mariæ Angelorum in Thermis ad basilicam Sanctæ Mariæ Majoris nuncupatam de eadem Urbe una cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus, necnon patriarchis, archiepiscopis, et episcopis, quos in Romana curia adesse contigerit, ac Christianorum regum, et principum oratoribus apud nos existentibus, prælatibus quoque et officialibus ejusdem curiæ, universoque clero et populo, benedicente Domino, agemus, devote interfuerint, vel S. Joannis in Laterano, principis apostolorum, et S. Mariæ Majoris præfate ecclesias seu basilicas, vel earum aliquam intra spatium ejusdem, vel proxime subsequentis hebdomadæ saltem semel visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces effuderint, ac quarta et sexta feria, ac Sabbato alterius ex præfatis hebdomadis jejunaverint, et peccata sua confessi sanctissimum Eucharistiæ sacramentum in Dominica die immediate sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reverenter sumpservint, ac pauperibus aliquam elemosynam, prout unicuique suggeret devotio, erogaverint: cæteris vero extra urbem prædictam ubicunque degentibus, qui ecclesias ab ordinariis locorum, vel eorum vicariis, seu officialibus, aut de eorum mandato, et ipsis deficientibus, per eos qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ pervenerint, designandas, vel ecclesiarum hujusmodi aliquam spatio duarum similiter hebdomadarum a publicatione designationis per ordinarios, vel eorum vicarios, seu officiales, vel alios, ut præfertur, faciendæ decurrendarum saltem semel visitaverint, ibique ut supra oraverint, ac quarta, et sexta feria, ac Sabbato alterius ex hebdomadis hujusmodi jejunaverint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediate sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam sanctissima communione refecti fuerint, et pauperibus aliquam elemosynam, ut præmittitur, erogaverint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem, sicut in anno Jubilæi visitantibus certis ecclesiis intra et extra urbem prædictam concedi consuevit, tenore præsentium concedimus et elargimur. Navigantes vero et iter agentes, ut cum primum ad sua domicilia receperint, suprascriptis peractis, et visitata ecclesia cathedrali, vel majori, aut parochiali loci eorum domicilii, eandem indulgentiam consequi possint et valeant. Regularibus autem personis utriusque sexus, etiam in claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscunque tam laicis quam ecclesiasticis sæcularibus, vel regularibus, etiam in carcere aut captivitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocunque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiverint, ut illa confessarius ex jam approbata a locorum ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque in-

jungere, quæ ipsi pœnitentes efflere poterunt, pariter concedimus et indulgemus. Insuper omnibus et singulis Christianis utriusque sexus tam laicis quam ecclesiasticis secularibus, et regularibus cujusvis ordinis, congregationis et instituti, tam in urbe præfata quam extra eam ubique locorum, ut præfertur, degentibus, licentiam concedimus et facultatem ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque presbyterum confessarium tam sæcularem quam cujusvis ordinis et instituti regularem ex approbatis, ut præmittitur, a locorum ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, vel aliis ecclesiasticis sententiis, et censuris a jure vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, et delictis quantumvis gravibus et enormibus, etiam locorum ordinariis, sive nobis, et Sedis Apostolicæ, etiam in litteris die Cœnæ Domini legi solitis contentis, et alias per quascunque nostras, aut Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis quomodocunque reservatis in foro conscientiæ, et hac vice tantum absolvere et liberare valeant; insuper vota quæcunque (religionis et castitatis exceptis) in alia pia et salutaria opera commutare, injuncta tamen eis, et eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque ejusdem confessarii arbitrio injungendis. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus atque mandamus omnibus et quibuscunque venerabilibus fratribus patriarchis, archiepiscopis, et episcopis, et aliis ecclesiarum prælatis, ac quibuscunque ordinariis locorum ubicunque existentibus, eorumque vicariis, et officialibus, vel, iis deficientibus, illis qui curam animarum exercent, ut, cum præsentium litterarum transumpta, aut exempla etiam impressa acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas ecclesias, et dioceses, provincias, civitates, oppida, terras et loca publicent et publicari faciant, ecclesiamque seu ecclesias visitandas designent. Non intendimus autem per præsentibus super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi seu habilitandi, et in pristinum statum restituendi etiam in foro conscientiæ; neque etiam easdem præsentibus iis qui a nobis, et apostolica Sede, vel ab aliquo prælato, seu iudice ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententiis et censuris incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse aut debere. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, præsertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes vel dissimiles

indulgentiarum et facultatum hujusmodi concessionibus, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant; necnon regula nostra de non concedendis indulgentiis ad instar, ac quorumcunque ordinum, et congregationum, sive institutorum, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, et litteris apostolicis eisdem ordinibus, congregationibus, et institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, et individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro servata habentes hac vice specialiter, nominatim, et expresse ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Ut autem præsentibus nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus ut earumdem præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis manu alicujus notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, ubique locorum et gentium, eadem prorsus fides habeatur quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ, apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 11 sept. 1758, pontificatus nostri anno primo.

D. CARD. PASSIONÆUS.

ARTICULUS II.

Jubilæum quoad ea que concernunt confessarium jubilarem.

SUMMARIUM.

1. In Jubilæis extraordinariis conceditur facultas eligendi confessarium. — 2. Regulares an possint tali facultate gaudere. Ad n. 4. — 3. Confessarius eligendus a quo approbatus esse debeat. Ad n. 7. — 4. Moniales tempore Jubilæi qualem confessarium eligere possint? Ad n. 12. — 5. Confessarius approbatus pro solis viris non potest eligi a mulieribus; neque eligi potest confessarius complex peccati, nec excommunicatus, suspensus, et irregularis, extra casum necessitatis. Ad n. 15. — 6. Confessarius vi Jubilæi electis concessi solet quadruplex facultas, quæ assignatur. — 7. Confessarius jubilæi a quibus peccatis et censuris absolvere possit. Ad n. 24. — 8. Item Jubilæum ad duas hebdomadas concessum an possit bis obtineri? Ad n. 26. — 9. Quid si aliquis tempore Jubilæi inculpabiliter omitteret in confessione peccatum reservatum, vel in vincibili defectu doloris aut propositi, sit invalide absolutus. Ad n. 28. — 10. Per confessionem sacrilegam malitiose nullam an tolli possit reservatio? — 11. Quid si aliquis absolvatur animo adimplendi omnia, et postea non adimpleat? Ad n. 31. — 12. Confessarius ex justa causa differens absolutionem pœnitenti, an et a quibus peccatis reservatis possit ipsum absolvere, transacto Jubilæo? Ad n. 35. — 13. Confessarius jubilæi ratione facultatis sibi concessæ, quibus vota vel reservationes possit commutare, vel non? Ad n. 49. — 14. Vota a confessario Jubilæi con-

mutata reviviscunt, etiamsi non ponantur deinde opera injuncta pro Jubilæo lucrando. — 51. Votum commutatio an obtineri possit post tempus Jubilæi? Ad n. 52. — 52. Confessarius jubilæi, an, et in quæ alia potest opera præscripta commutare? Ad n. 57. — 53. Ad legitimam operum commutationem quale impedimentum sufficiat. Ad n. 59. — 54. Quadruplex assignata facultas confessario jubilæi concessa an exerceri debeat intra vel extra sacramentum confessionis. Ad n. 72.

(1. In Jubilæis extraordinariis duarum hebdomadarum conceditur cuilibet sæculari facultas eligendi confessarium ab ordinario loci approbatum. *Communis*, et patet ex bullis pro talibus Jubilæis edi solitis. (2. Etiam regulares possunt tempore Jubilæi sine licentia suorum superiorum sibi eligere confessarium quemlibet, sive sæcularem, sive regularem, ex approbatis ab ordinario loci: Navarrus, Suarez, Filliuc. dicens sic esse declaratum a sacra congregatione; Bossius, Diana, Bordon., Lugo, Gobat dicens esse rescriptum Roma, ut stetur verbis bullæ; Bellegambe part. III, sect. 6, q. 1, cum La Croix lib. VI, part. III, num. 1464; Felix Potestas tom. I, part. II, num. 1429; Tamburini tom. II, pag. 37, n. 40, et sic etiam plures alii. Et de facto verba bullæ non solum dant potestatem « omnibus et singulis regularibus cujusvis ordinis, congregationis, et instituti eligendi sibi confessarium quemlibet tam sæcularem quam regularem, qui ab omnibus casibus absolvat, » etc.; sed etiam hanc potestatem concedunt; « non obstantibus quibuscunque privilegiis iisdem ordinibus concessis, etiamsi de illis specialis mentio facienda esset. »

(3. Nec obstant constitutiones aliquæ Summorum Pontificum, et signanter Urbani VIII constitut. Incip. *In specula*, 19 Jun. 1630, declarantes, et respective declarans « Bullam Cruciatæ, et alia indulta hujusmodi regularibus et monialibus non suffragari quantum ad illum articulum eligendi confessarium independentem a suis superioribus. » Non obstat, inquam, quia ultra quam quod, ut notat Felix Potestas loc. cit., num. 1429, et alii, declaratio contraria Pontificum est expresse edita pro bulla Cruciatæ, minime pro Jubilæo, recte insuper advertit card. de Lugo disp. 20, de Pœnitentia, num. 189, diversis formulis, et efficacioribus revocari privilegia regularium in bulla Jubilæi, quam in bulla Cruciatæ. Unde quamvis regulares non possint vi bullæ Cruciatæ eligere confessarium sine licentia suorum superiorum, eo quod privilegium concessum regularibus, quod non possint eligere confessarium extraneum, non sit revocatum per bullam Cruciatæ, possunt tamen talem confessarium eligere vi Jubilæi, eo quod per ejus bullam censeatur revocatum supradictum privilegium, ut patet ex supra adductis verbis in bulla Jubilæi apponi solitis: « non obstantibus quibuscunque privilegiis iisdem ordinibus concessis, etiamsi de illis specialis mentio facienda esset. » Et ratio cur non sit revocatum supradictum privilegium per bullam Cruciatæ, bene vero per

bullam Jubilæi, est quia bulla seu indultum Cruciatæ est permanens, et ideo religionibus obsesset; bulla vero seu indultum Jubilæi est transiens, favens omnibus, nulli nocens; ideoque sæpe Pontifices declararunt vi bullæ Cruciatæ se noluisse revocare privilegia religionum; secus vero vi bullæ Jubilæi. Quod præsertim constat ex declaratione Gregor. XIII, apud Rodriguez relata a Pasqualigo de Jubilæo, qu. 206, his verbis: « Congregatio pro majori parte sensit pro negativa sententia (videlicet, quod non possint confessarium extra religionem regulares eligere); dixit tamen dubium esse referendum Sanctissimo Domino, qui postea die 19 decembris 1581, in consistorio respondit: Tempore Jubilæi posse omnes Regulares confiteri peccata sacerdotibus etiam sæcularibus approbatis ad confessiones. Nam in bulla non fit mentio, nisi de ordinario eorum qui audituri sunt confessiones, non de ordinario pœnitentis. » (4. Imo nedum possunt regulares tempore Jubilæi confiteri cuicumque confessario approbato ab ordinario loci, tam sæculari quam cujusvis ordinis regulari, sed etiam possunt absolvi a casibus suo superiori regulari reservatis, ut apud Nicolium in Flosculis, verb. *Jubilæum*, num. 6, declaravit sac. congreg. Episcop. et Regularium 19 aprilis 1583, et Alexander VII, die 14 maii 1655, in suo brevi incip. *Unigenitus*, et sic antea declarasse Gregorium XIII, testatur Peyrin. de privileg. Regul. t. III, cap. 4, num. 3, pag. 1324, et Murga in tract. de Benefic. Ecclesiast., qu. 2, n. 121, pag. 44.

(5. Confessarius eligendus tempore Jubilæi debet esse approbatus ab ordinario loci, seu ipsius confessarii, non autem ab ordinario pœnitentis. Ita sacra congregatio Concilii interpretando bullam Jubilæi, et ex ejus sententia Sanctissimus declaravit bullam esse intelligendam de ordinariis eorum qui audiunt confessiones, non autem de ordinariis pœnitentium. Sic refert Fagnan. lib. V Decretal. in cap. *Ne pro dilatione* 16, de Pœnit. et Remission., n. 19. (6. Unde regulares, ut absolvantur a reservatis virtute Jubilæi, probabiliter non possunt eligere confessarium approbatum a solo suo prælato regulari: Suarez, Reginald. Vega, Lugo cum La Croix loc. cit., num. 1465; Filliuc., Lezana, Bossius, Henric., Faustus et alii cum Viva de Jubilæo, qu. 9, art. 1, n. 3; Pontius dis. 46, qu. 10, conclus. 5, n. 138; Barbosa super Concil. Trid. sess. 23, cap. 15. Quilici quæst. 5, art. 4; Matthæucci Cautela Confessarii lib. I, cap. 9, num. 8, et alii. Et ratio est quia per *ordinarios locorum*, a quibus jubiles confessarii debent esse approbati secundum bullam Jubilæi, ibi: *Ex approbatis a locorum ordinariis*, in communi sensu intelliguntur episcopi; et secundum sacram Rotam Romanam part. XI, dec. 23, n. 8, et part. XIX, tom. I, decis. 69, n. 15, rigore ordinarii nomen soli episcopo spectat seu convenit, non autem inferiori. (7. Opposita tamen sententia non caret sua vera probabilitate,